

[Základní struktura víry]

Ladislav Hejdánek

◆ diktát, česky, vznik: nedatováno

◆ dictate, Czech, origin: nedatováno

[Základní struktura víry]

[strojový, neredigovaný přepis – model Gemini Pro 3 preview]

Základní struktura víry však mnohem zřetelněji než z těchto dvou nejstarších míst vysvítá z jiných míst. Klasickým příkladem je *Genesis 12*, kde se hned v prvních verších setkáváme s naprosto obdobnou stavbou situace. Abram je vyzván, aby odešel z rodného domu i ze země a aby odešel někam, kam mu teprve bude ukázáno. Spolu s tím se mu dostává velikého zaslíbení.

O uvěření a víře tu není ani slova, čili reflexe víry chybí. Ale skutečnost víry se ukazuje velmi plasticky. Čteme tam: I vyšel Abram, tak jakž mu byl mluvil Hospodin.

Abram opouští to, co je mu známé, obrací se zády k minulosti, opouští příbuzné, známé, opouští svou rodnou zemi a vykročí do jemu neznámé budoucnosti, o níž neví nic bližšího kromě dalekosáhlých perspektiv, o nichž je řeč v zaslíbení, a jistoty, že se jemu i jeho potomkům dostane Božího požehnání.

To je tedy úplně jasně vylíčená situace člověka, který jedná z víry. Ještě vyhroceněji je vylíčená situace v den zkázy Sodomy, v níž žil Lot. To je *Genesis 19*. Dva muži, andělé, vyzývají Lota, aby s celou svou rodinou a příbuznými opustil město. Nutí jej a posléze takřka násilím i s jeho rodinou vyvádějí.

A zas čteme: A stalo se, když vyvedli je ven, řekl jeden: Zachovejž život svůj, neohlídej se zpět, ani se zastavuj.

A později: I ohlédla se žena jeho jdouc za ním a obrácena jest v sloup solný.

Lot se brání, jeho odchod nejenže není spontánní, není ani dobrovolný. Má odejít rovněž na místo, kde nebyl, nahoru, ale Lot je tak svázán s minulostí, že alespoň něco z ní zachraňuje, městečko Ségor. Obává se, že hora pro něho není záchranou. Na základě textu musíme být na pochybách, zda jen proto, že by nedošel, že by včas nevyšplhal nahoru? Vždyť se mu dostává ujištění ve verši 22, že Sodoma nebude moci být zničena, dokud tam do onoho malého městečka nedojde. Jistě by to platilo i pro šplhání nahoru. Dokud nedošplhá, musí katastrofa počkat. Soudím, že nejde o zvážení technických možností, respektive fyzických možností, nýbrž o skutečný strach, děs před neznámým. Teprve když je podvráceno vše a Lot je vytržen z prostředku podvrácení, jak čteme, odešel přece jenom i s dcerami nahoru, kam měl jít hned. Nebo se bál bydlet v Ségor. Tedy děs z neznámé budoucnosti je vylíčen, vystřídá jej děs z mrtvé minulosti. Báł se bydlet v Ségor. Zbývá jen ocitovat jeho jako interpretační završení slova z *Izaiáše 43, 18 až 19*. Nevzpomínejte na první věci a na starodávné se neohlížejte. Aj, já učiním věc novou, která se tudíž zjeví.

A tady tedy můžeme skončit. Víra je, zkrátka řečeno, nakloněnost k činu. Taková nakloněnost, která svou jistotu, pevnost zakládá na něčem, co je v budoucnosti. Spoléhání na budoucnost, ale spoléhání na takovou budoucnost, o které nevím přesně, jak vypadá, protože budoucnost, o které si dělám obrazy, je budoucnost falešná. Podobně tedy naděje, která je upřena k něčemu, o čem vím, co znám, je falešná naděje. Pouze naděje pravá je otevřena do budoucnosti. Otevřenost do budoucnosti, naděje, že v budoucnosti je rozřešení. Naděje, že se můžeme na budoucnost spolehnout, to je podstatou víry. A mám dojem, že to je perspektiva dnešní doby, dnešního světa. Dnešní svět se musí naučit důsledně, radikálně spoléhat na budoucnost. Ne se jí děsit.

Děkuju za pozornost. Opuštěte, že jsem trochu přetáhl. Těším se na vaše reakce.